

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
er Bestemmelser, der i Grunden hører hjemme paa Finansloven, som af formelle Grunde er skilt ud i et særligt Lovforslag, og som man behandler i Tilslutning til de Bevillinger, man allerede har givet paa Finansloven.

Pürschel: Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger til den højtærede Minister. Jeg er mig aldeles ikke bevidst at have sagt, at jeg betragtede Forordningen af 1845 som revolutionær. Det, jeg har sagt, er, at jeg ønsker den Linie, der er fastslaaet i Grundloven af 1849 og Grundloven af 1866 og følgende Grundlove, ganske uforandret. Det Princip ønsker jeg at man skal holde sig klart for Øje, og det er en meget rimelig og naturlig Betragtning. Det vil altid gaa saaledes, at en saadan Beføjelse til at begynde med vil staa med klare og skarpe Grænser, som man fra alle Sider overholder, og at man efterhaanden af Hensigtsmæssighedshensyn vil drives ind paa en stedse løsere Fortolkning af dette, og til sidst kommer til det Punkt, at der findes klare og skarpe Overtrædelser Sted af Grænserne, saaledes som det efter vor Opfattelse er sket i indeværende Samling. Og dette giver ganske naturligt Anledning til, at man siger: Jamen, mine Herrer, vi maa se paa, hvordan Tanken er, og vi maa kræve, at man nu i alle Forhold respekterer den Grænse, man fra alle Sider var enig om i sin Tid at sætte, og som man har gentaget for ganske faa Aar siden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Gerhard Nielsen: Efter derom fremsat Ønske skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6249; Fremsettelsen findes i Tidenden. Sp. 6036.)

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Den højtærede Finansminister har jo motiveret det foreliggende Forslag, hvorfor jeg kan fatte mig meget kort i min Omtale af det. En stor Del af de foreslaaede Bestemmelser er ikke særlig betydningsfulde eller særlig vidtgaende, og dem kan jeg saa godt som afholde mig fra at omtale. Det gælder saaledes de Bestemmelser, der vedrører fint pulveriseret Kridt, Raamaterialer til Hattfabrikation, almindeligt Pap og simpleste Pakpapier, Rundtræ og Blokke og Toldfrihed for tomme Fustager. Alle disse Bestemmelser forekommer mig ganske selvfølgelige; de anbefaler sig selv og har heller ikke særlig stor Virkning.

Det betydningsfulde i Forslaget vedrører Silden. For det første foreslaas det, at den Sild, som fanges i aaben Sø og indbringes her til Landet i danske Fartøjer, skal være toldfri. Det er en Bestemmelse, man maa hilse med stor Tilfredshed. Den danske Fiskekonservesindustri er ikke meget stor. Der er i de senere Aar gjort mange Forsøg paa at skabe en bedre Industri, men vi er i den Henseende meget langt tilbage for andre Lande, som langtfra har bedre Betingelser for at skabe en saadan Industri, end vort Land har. Vore Toldbestemmelser har ogsaa været en medvirkende Aarsag hertil, selv om det ikke er den væsentligste.

Nu er der Planer om at foretage et større Sildefiskeri i de nordatlantiske Farvande, og det er rimeligt, at den Sild, man fanger ude paa det aabne Hav, og som føres her til Landet for at tilberedes, gaar toldfrit i Land. Jeg vil haabe, at det bliver Alvor med Planerne om dette Sildefiskeri i de nordatlantiske Farvande, men vil dog fremhæve, at de Folk, som gaar op og fisker ved Nordøstkysten af Island, meget nøje bør overholde de internationale Regler og ikke fiske indenfor islandske Søterritorium, da det vil berede os betydelige Vanskeligheder.

Den nugældende Toldlov har den, kan man sige, noget urimelige Bestemmelse, at naar man indfører Sild, som særlig egner sig til Nedsaltning og hermetisk Tilberedning, skal de fortoldes med 4 Ø., for saa vidt Hovedet hænger ved Silden, men hvis den er halshugget, er Tolden 20 Ø. pr. Kilo. Dette rettes nu i Forslaget saaledes, at Tolden for Sild, enten de er med Hoved eller uden Hoved, bliver 4 Ø. pr. Kilo. Det er en Bestemmelse, man maa takke Ministeren for, og jeg tror, den kan faa meget stor Betydning for vor Konservesindustri.

Vi har importeret meget store Mængder